

Vlaams
Parlement

ingediend op **999** (2016-2017) – Nr. 1
1 december 2016 (2016-2017)

Conceptnota voor nieuwe regelgeving

van Tinne Rombouts, Katrien Schryvers, Karin Brouwers,
Kathleen Helsen, Vera Jans en Joris Poschet

betreffende de stroomlijning
van het jeugdinformatiebeleid

1. Context

Jongeren hebben een grote nood aan, maar vooral recht op informatie. Artikel 17¹ van het Verdrag inzake de Rechten van het Kind, aangenomen door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties op 20 november 1989, bepaalt immers:

"De Staten die partij zijn, erkennen de belangrijke functie van de massamedia en waarborgen dat het kind toegang heeft tot informatie en materiaal uit een verscheidenheid van nationale en internationale bronnen, in het bijzonder informatie en materiaal gericht op het bevorderen van zijn of haar sociale, psychische en morele welzijn en zijn of haar lichamelijke en geestelijke gezondheid. Hiertoe dienen de Staten die partij zijn:

- a) de massamedia aan te moedigen informatie en materiaal te verspreiden die tot sociaal en cultureel nut zijn voor het kind en in overeenstemming zijn met de strekking van artikel 29;
- b) internationale samenwerking aan te moedigen bij de vervaardiging, uitwisseling en verspreiding van dergelijke informatie en materiaal uit een verscheidenheid van culturele, nationale en internationale bronnen;
- c) de vervaardiging en verspreiding van kinderboeken aan te moedigen;
- d) de massamedia aan te moedigen in het bijzonder rekening te houden met de behoeften op het gebied van de taal van het kind dat tot een minderheid of tot de oorspronkelijke bevolking behoort;
- e) de ontwikkeling aan te moedigen van passende richtlijnen voor de bescherming van het kind tegen informatie en materiaal die schadelijk zijn voor zijn of haar welzijn, indachtig de bepalingen van de artikelen 13 en 18."

In onze hedendaagse kennissamenleving is kwaliteitsvolle en correcte informatie een nog belangrijker goed geworden. Bovendien stellen we vast dat er een veranderende informatiecultuur is. Jongeren willen hier en nu en op maat geïnformeerd worden. Daarom is er nood aan coördinatie van het jeugdinformatiebeleid op lokaal en Vlaams niveau. Maar jeugdinformatie is geen sector, er is niet iets als 'de minister voor jeugdinformatie' of 'de administratie voor jeugdinformatie'. Jeugdinformatie is een versnipperd landschap. Er wordt immers informatie voor kinderen en jongeren gemaakt binnen verschillende beleidsdomeinen over heel uiteenlopende onderwerpen. Iedereen doet aan jeugdinformatie maar wat is het eigenlijk?

De indieners vinden het daarom belangrijk om voor alle beleidsdomeinen een definitie vast te leggen die bepaalt wat 'goede' of kwaliteitsvolle jeugdinformatie is, met name informatie die:

- toegankelijk;
- betrouwbaar;
- niet sturend of manipulatief;
- met inspraak van kinderen en jongeren tot stand gekomen is.

Kinderen en jongeren hebben dus recht op kwaliteitsvolle jeugdinformatie. Dat is een gedeelde verantwoordelijkheid van de lokale besturen en de Vlaamse overheid. De lokale besturen moeten instaan voor een goed lokaal jeugdinformatiebeleid. De Vlaamse overheid moet het nodige doen om kennisopbouw en ontsluiting van basisinformatie met, voor en door jongeren waar te maken en op die manier de lokale besturen te inspireren.

Om dat waar te maken, hebben we minstens nood aan twee dingen:

- Vlaanderen neemt een sterke inspirerende rol op ten aanzien van de lokale besturen;
- een duidelijk informatieplatform op Vlaams niveau.

¹ http://www.kinderrechtencommissariaat.be/sites/default/files/bestanden/kinderrechtenverdrag_nederlandse_vertaling.pdf.

En dit alles onder één duidelijk herkenbaar merk dat staat voor kwaliteitsvolle informatie voor kinderen en jongeren.

De indieners hebben zich bij het opstellen van deze conceptnota laten inspireren door het advies 1606 van 6 april 2016 van de Vlaamse Jeugdraad en de studiedag van De Ambassade op 8 november jongstleden 'Fuck Google vraag het aan mij'.

2. Geschiedenis van jeuginformatie²

Vooraleer we het toekomstige beleid inzake jeuginformatie uittekenen, is het zinvol om even terug te blikken op de plaats en de evolutie van het jeuginformatiebeleid van de Vlaamse overheid tot nu toe. Op welke vlakken en hoe gaf de Vlaamse overheid in het verleden impulsen rond jeuginformatie?

Een eerste interessante kijk is de plaats en de evolutie van jeuginformatie in de Vlaamse jeugdbeleidsplannen.

– Vlaams Jeugdwerkbeleidsplan 2001-2004

In de eerste bijlage van het Vlaams Jeugdwerkbeleidsplan 2001-2004 wordt gesteld dat kinderen, jongeren en de jeugddiensten op de verschillende beleidsniveaus (gemeentelijk, provinciaal en Vlaams niveau) kunnen verwachten dat er op maat geleverde basisinformatie wordt aangeboden.

– Vlaams Jeugdbeleidsplan 2002-2004

Naast het Vlaams Jeugdwerkbeleidsplan 2001-2004 werd toen ook een Vlaams Jeugdbeleidsplan opgemaakt voor 2002-2004. In dat eerste Vlaams Jeugdbeleidsplan wordt informatie voor de jeugd vooral vermeld als middel om jongeren in staat te stellen om te participeren: inspraak vergt ook vorming en informatie. Kinderen en jongeren moeten de mogelijkheden en de instrumenten krijgen om hun mondigheid te benutten.

– Vlaams Jeugdbeleidsplan 2006-2009

In het tweede Vlaams Jeugdbeleidsplan 2006-2009 werd opgenomen dat jeuginformatie 'toegankelijk' moet zijn 'en van goede kwaliteit': "Doelmatige samenwerking ontbrak: ondanks het grote aanbod blijven er onderwerpen waarover niets te vinden is (...) zelfs al zijn die voor jonge mensen heel belangrijk. Bovendien kan je in sommige gevallen vragen stellen bij de kwaliteit, juistheid, actualiteit, duidelijkheid, kostprijs enzovoort van de informatie."³

Om hieraan tegemoet te komen richt de Vlaamse overheid in 2006 het Vlaams Informatiepunt Jeugd (VIP Jeugd vzw) op.

– Vlaams Jeugdbeleidsplan 2010-2014

In het derde Vlaams Jeugdbeleidsplan 2010-2014 krijgt de kwaliteit van informatieverlening de focus.

² Hoofdstuk 13 uit het boek 'Jongereninformatie en -advieswerk' – Prof. Willy Faché.

³ Synthese Vlaams Jeugdbeleidsplan 2, 2006, p. 21.

De focus in de Vlaamse jeugdbeleidsplannen verschoof dus van “meer informatie op maat van jongeren” naar “kwaliteitsvollere informatie en een betere afstemming en coördinatie”. Als gevolg van deze evolutie werd de opdracht en werking van VIP Jeugd decretaal verankerd⁴:

- 1° gegevens verzamelen met betrekking tot de informatiebehoefte van de jeugd, de kwaliteit en de aard van informatiedragers en het gebruik van informatiedragers door de jeugd;
- 2° een jeugdinformatienetwerk ontwikkelen, systematiseren en onderhouden;
- 3° de nodige vorming voor jeugdinformatiewerkers organiseren;
- 4° aanzetten geven tot het ontwikkelen van strategische en algemene informatieproducten ten behoeve van kinderen en jongeren.

De werking van VIP Jeugd evolueerde mee met de noden van de jongeren en werd in 2013 overgenomen bij de oprichting van De Ambrassade, evenwel zonder de bijhorende financiële middelen over te hevelen. Door de besparingen en het verlies van 20% van de middelen in 2014 zag De Ambrassade zich genoodzaakt om de ondersteuning van de lokale jeugdinformatiepunten (JIP's) stop te zetten. De oorspronkelijk beoogde afstemming en coördinatie op lokaal vlak is sindsdien bedreigd.

3. Plaats van jeugdinformatiebeleid in het decreet Vlaams Jeugd- en Kinderrechtenbeleid⁵

- decreet van 12 mei 1998 houdende de erkenning en subsidiëring van landelijk georganiseerd jeugdwerk: er worden subsidies voorzien voor acties, producten en projecten om informatie te verstrekken;
- decreet van 29 maart 2002 op het Vlaamse jeugdbeleid: organisaties kunnen een subsidie aanvragen om de informatie aan of de communicatie over jeugd te verbeteren;
- decreet van 18 juli 2008 houdende het voeren van een Vlaams jeugd- en kinderrechtenbeleid: specifieke verenigingen voor informatie en participatie kunnen ook een werkingssubsidie ontvangen op basis van een beleidsnota. Het VIP krijgt een decreetale verankering;
- decreet van 20 januari 2012 houdende een vernieuwd jeugd- en kinderrechtenbeleid: zorgt voor een gelijke subsidieverdeling tussen landelijk georganiseerd jeugdwerk, cultuur-educatieve verenigingen en verenigingen informatie en participatie.

4. Lokaal jeugdinformatiebeleid

Lokale overheden zijn verantwoordelijk voor het lokale jeugdinformatiebeleid. Veelal wordt dit ingevuld door de jeugddienst. Door de eerder vermelde besparingen bij zowel De Ambrassade als de VVJ (Vereniging Vlaamse Jeugddiensten en -consulenten) (2014) en door het wegvallen van het decreet van 6 juli 2012 houdende de ondersteuning en stimulering van het lokaal jeugdbeleid en de bepaling van het provinciaal jeugdbeleid is er weinig tot geen ondersteuning voor lokale jeugdinformatiespelers en neemt er niemand de regierol op.

Nochtans is het lokale verhaal enorm belangrijk voor jeugdinformatie.

Uit onderzoek naar informatiezoekgedrag bij kinderen, tieners en jongeren⁶ blijkt dat het sociale netwerk een cruciale rol speelt in de informatieverstrekking naar kinderen en jongeren. Ouders, vrienden en leerkrachten, maar ook professionals

⁴ Artikel 17 van het decreet van 18 juli 2008 houdende het voeren van een Vlaams Jeugd- en kinderrechtenbeleid.

⁵ Willy Faché (red.), Jongereninformatie en -advieswerk in Vlaanderen en Nederland, 2016.

⁶ <http://jeugdinformatie.be/sites/default/files/generated/files/summary/Infoscan%20beknopt%20rapport.pdf>.

zorgen voor zo een sterk sociaal netwerk. Voor kinderen zijn ouders de eerste informatiebron, voor tieners en jongeren de tweede. De informatie die ze van ouders krijgen vinden ze ook, doorgaans, het meest betrouwbaar.

De informatiebron die kinderen en jongeren raadplegen, is sterk afhankelijk van het onderwerp waarover ze informatie zoeken. Zo zijn ouders de belangrijkste informatiebron bij gevoels- en contextgebonden thema's, maar geven jongeren ook duidelijk aan dat ze voor specifieke vragen op zoek gaan naar een expert in hun omgeving.

Voor maatschappelijk kwetsbare kinderen en jongeren is de rol van het sociale netwerk, en de professional/jeugdwelzijnswerker specifiek, nog veel belangrijker. 'Informatie zoeken', betekent voor hen vooral 'de juiste persoon kennen'. Jeugdwelzijnswerkers krijgen vaak vragen. De vertrouwensband tussen de professional en de jongere is hier erg belangrijk: hoe meer vertrouwen, hoe meer vragen over ook intiemere onderwerpen. De rol van basiswerkingen en jeugdwerkers is erg belangrijk: in het persoonlijke netwerk van deze jongeren zijn zij vaak de enigen die meer diversiteit kunnen aanbrenge in het informatieaanbod. Als we deze jongeren willen informeren, dient dit vooral via het alledaagse handelen te gebeuren. Deze professionals – niet alleen basiswerkers en hulpverleners van CLB (centrum voor leerlingenbegeleiding), OCMW (Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn), Huizen van het Kind maar ook leerkrachten, baliebedienden, bibliotheekmedewerkers enzovoort – moeten zich bewust zijn van hun informerende rol en als een draaischijf fungeren tussen deze jongeren en de buitenwereld.⁷

De twee belangrijkste jeuginformatieactoren die een rol spelen in het lokaal beleid zijn de JIP's (jongereninformatiepunt) en JAC's (jongerenadviescentrum). JAC's maken deel uit van een centrum algemeen welzijnswerk (CAW), zijn regionaal georganiseerd en geven informatie en advies aan jongeren. Ze zijn ook een belangrijke partner in het nieuwe decreet Jeugdhulpverlening.

JIP's zijn jongereninformatiepunten: plekken waar kinderen en jongeren informatie vinden en kunnen opzoeken en waar een intermediair hen daarbij helpt. JIP's zijn ingebed in een organisatie, meestal een lokale jeugddienst of een JAC. In totaal zijn er in Vlaanderen nu ongeveer 62 actieve JIP's, deze worden echter niet meer door de Vlaamse Gemeenschap ondersteund.

De JIP- en JAC-medewerker is een belangrijke actor in de face-to-face-interactie met kinderen en jongeren. Zeker voor de kinderen en jongeren wiens sociaal netwerk minder sterk is (afwezige ouders, wantrouwen in school en leerkrachten, minder vaak lid van jeugdbewegingen of sport- en cultuurverenigingen enzovoort) kan de professionele intermediair een belangrijke terugvalbasis zijn. Een degelijke ondersteuning van die lokale intermediair is dan ook onontbeerlijk.

Ook de lokale jeugddienst speelt natuurlijk een belangrijke rol in de informatieverstrekking naar kinderen en jongeren. Van 2008 tot 2010 was jeuginformatie trouwens een Vlaamse prioriteit waarvoor gemeenten, via hun jeugdbeleidsplan in het kader van het decreet Lokaal Jeugdbeleid, extra middelen konden krijgen. Zo ontwikkelden meer en meer jeugddiensten zich ook tot een belangrijke jeuginformatiebemiddelaar. Al zijn er wel jeugddiensten die jeuginformatie zeer beperkend hebben geïnterpreteerd als "informatie vanuit het gemeentebestuur op een goede manier tot bij jongeren brengen" (bijvoorbeeld de communicatie over de zomerwerking).

⁷ <http://jeugdinfotheek.be/maatschappelijk-kwetsbare-jongeren-het-kader-van-informatiebehoeften-en-tactieken>.

Jeugdinformatie moet steeds breder dan dat gezien worden want het gaat over informatie met betrekking tot belangrijke levensthema's waar kinderen en jongeren op dat moment in hun leven mee in aanraking komen (bijvoorbeeld pesten, verliefdheid, hobby's, rechten als kind, echtscheiding van de ouders, rijbewijs halen, studiekeuze, werk zoeken en alleen gaan wonen).

Eenzijds is een lokale coördinatie van jeugdinformatie (bijvoorbeeld ervoor zorgen dat alle informatie- en adviesorganisaties elkaar kennen) belangrijk. Anderzijds moet de Vlaamse overheid blijvend lokale overheden motiveren en inspireren wat betreft jeugdinformatie door duidelijk te maken dat dit meer is dan een opdracht voor de ambtenaren van jeugd of vrije tijd. Immers, ook voor beleidsdomeinen als onderwijs, welzijn, verkeer enzovoort, is het essentieel om te communiceren op maat van kinderen en jongeren. Door zelf als Vlaamse Overheid een goed voorbeeld te geven en een horizontale kijk en beleid op jeugdinformatie te hanteren kunnen we al een grote stap zetten.

5. Van een websitereflex naar een jeugdinfoflex

Voor tieners en jongeren is Google de belangrijkste informatiebron.⁸ Dat ze op het internet heel wat antwoorden vinden op vragen die ze hebben, wordt niet in vraag gesteld. Wel stellen zich hierbij twee problemen: er is (te) veel online-informatie en de antwoorden die je vindt, komen nooit echt helemaal overeen met de vraag die je had.

"Niettegenstaande internet dagelijks wordt geraadpleegd door jongeren voor heel uiteenlopende zaken, melden jongeren in de focusgroepen dat het niet altijd eenvoudig is om iets te vinden in het grote digitale aanbod. Ze hebben moeite met de enorme dagelijkse digitale stroom van informatie. Er is sprake van een virtuele overload."⁹ Daarnaast is het voor jongeren ook steeds moeilijker om in het digitale aanbod de 'objectieve' informatie te vinden. Zo toonde recent onderzoek aan dat heel wat tieners onlinereclame niet onderscheiden van gewone informatie.¹⁰

Bovendien is het vinden van de juiste informatie niet het eindpunt van de zoektocht. Vaak vinden jongeren wel informatie, maar vragen ze zich af of die wel betrouwbaar is en of ze de informatie wel juist begrijpen omdat hun vraag toch nog net een beetje anders was dan wat ze hebben gevonden. Om dergelijke vragen en onzekerheden op te vangen, is een vertaling op maat nodig van de informatie die jongeren online vinden.¹¹ En daarvoor moeten kinderen en jongeren kunnen terugvallen op een sterk sociaal netwerk van volwassenen (ouders, leerkrachten, jeugdwerkers, bemiddelaars enzovoort). Een gesprek met een vertrouwenspersoon is dus vaak nog nodig om de vertaling naar de eigen situatie te maken. Enkel online-informatie volstaat niet. Bovendien is er een kritische reflex nodig om de online-informatie te beoordelen.

De Vlaamse overheid zorgt op dit moment spijtig genoeg zelf voor een nog grotere digitale overload omdat men te vaak vanuit verschillende beleidsdomeinen dezelfde informatie op andere websites publiceert. Niet zelden gebeurt het dat een nieuwe website als de oplossing gezien wordt om informatie te verspreiden. En dit vaak zonder te kijken naar wat er bestaat en zich af te vragen hoe die nieuwe website in de praktijk tot bij kinderen en jongeren zal geraken.

⁸ Infoscan 2013.

⁹ Infoscan 2013.

¹⁰ <http://jeugdinfotheek.be/nieuws/facebookgeneratie-herkent-online-reclame-niet-als-reclame>.

¹¹ http://cdn.nimbu.io/s/wiwrkx/assets/Eindrapport_Awel_wat_moet_ik_doen_met_cover.pdf.

Recente voorbeelden van de overdaad aan websites voor jongeren:

- pesten in het onderwijs;
- pesten in het jeugdwerk;
- pesten in de sportwereld;
- jongeren komen niet naar een jeuginformatiepunt dus moeten we de informatie bundelen op een nieuwe website;
- een radiozender maakt een programma over vragen van jongeren met daaraan gekoppeld een nieuwe website;
- 1712 moet kindvriendelijker worden, dus is de oplossing een website.

De indieners willen met deze conceptnota die 'websitesreflex' omvormen tot een goede 'jeuginforeflex'. Vlaanderen investeert immers nu reeds in diverse generalistische websites waar (hopelijk) veel jongeren mee geholpen zijn:

- www.jongerengids.be (De Ambrassade = jeugdbeleid);
- www.generationm.be (VRT-zender MNM = mediabeleid);
- www.noknok.be (vigez = welzijnsbeleid).

Deze drie websites zijn met steun van de Vlaamse overheid voor dezelfde doelgroep aangemaakt, weliswaar vanuit een andere sector. Telkens moet niet enkel de website ontwikkeld worden, maar om impact te hebben moet er ook voldoende reclame voor gemaakt worden. In tijden van financiële besparingen is dit geen ideale situatie. Maar wel een zeer goede basis om op voort te werken.

De indieners willen uitdrukkelijk geen uitspraak doen over de kwaliteit van de informatiedragers. Ze stellen enkel vast dat ze werden gemaakt met dezelfde bestaansredenen voor dezelfde doelgroep en gefinancierd worden door dezelfde overheid. Er is veel kwaliteitsvolle informatie aanwezig maar er is nood aan coördinatie en informatie brengen daar waar jongeren zijn.

6. Trusty: het merk voor kwaliteitsvolle jeuginformatie

Trusty¹² is een kwaliteitsmerk voor digitale en fysieke informatieproducten voor kinderen en jongeren.

Doel van dit merk/netwerk is het ruime en kwaliteitsvolle informatieaanbod over diverse thema's (en dus ook beleidsdomeinen) die kinderen en jongeren aanbelangen zo efficiënt en effectief mogelijk bij deze doelgroep brengen. De Ambrassade, coördinator van jeuginformatie in Vlaanderen, ondersteunt organisaties uit dit netwerk om hun informatieproducten beter af te stemmen op de leefwereld, de noden en de behoeften van kinderen en jongeren.

De zeven Trusty-kwaliteitsprincipes zorgen ervoor dat informatie geproduceerd wordt op maat van jongeren en tracht dubbel werk te voorkomen:

- 1° op maat: het informatieproduct is aangepast aan de taal en leefwereld van de kinderen en jongeren: duidelijk, begrijpbaar, herkenbaar en aantrekkelijk;
- 2° correct en volledig: het informatieproduct biedt een goed overzicht van verschillende, actuele mogelijkheden;
- 3° empowerend: het creëert een positieve impact op hun levenskwaliteit en versterkt de positie van kinderen en jongeren in de samenleving. Het helpt de doelgroep om zelf keuzes te maken over 'levensthema's';
- 4° transparant: de visie en de beweegredenen van de makers van het product worden openlijk gecommuniceerd. De informatie heeft niet als doel om religieus of politiek te beïnvloeden of te overtuigen en heeft geen commerciële doeleinden;
- 5° effectief: heeft de beoogde impact op de doelgroep en vervult een wezenlijke behoefte;

¹² Lees hier meer over Trusty: <http://juistejeugdinfo.be/>.

- 6° participatief: de organisatie betreft de doelgroep bij de ontwikkeling van het product;
- 7° evaluatief/reflectief: de organisatie onderzoekt het bereik en de impact van de eigen werking en stuurt bij waar nodig.

Intussen behaalden reeds 37 aanbieders het Trustylabel. De indieners zijn van oordeel dat het gebruik van een dergelijk merk/netwerk een belangrijke bijdrage kan leveren om kinderen en jongeren bewuster te laten omgaan met informatie, kinderen en jongeren correcter te informeren en een proliferatie van nieuwe websites voor kinderen en jongeren tegen te gaan. Als Vlaamse overheid moeten we ook hier een voorbeeldfunctie opnemen.

7. Concept voor nieuwe regelgeving: één merk, één informatieplatform

Met Trusty hebben we een goede basis, goede principes.

De Vlaamse overheid moet dan ook het goede voorbeeld geven en zo snel mogelijk Trustylid worden. Zo worden alle Vlaamse beleidsdomeinen verplicht om elk nieuw informatieproduct voor kinderen en jongeren af te toetsen aan de Trustyprincipes. Op die manier moet er steeds stilgestaan worden bij de meerwaarde van een nieuw informatieproduct (bijvoorbeeld de zoveelste nieuwe website) ten opzichte van bestaande informatieproducten en zullen nieuwe informatieproducten van alle Vlaamse overheidsorganisaties altijd gemaakt worden volgens de zeven Trustyprincipes.

Daarnaast zijn de indieners voorstander van een informatieplatform: een generalistische website met preventieve informatie en informatie die handig is bij een hulpvraag, laagdrempelig en op maat van de jongeren. In 2016 leren jongeren ook van elkaar zodat een participatief luik waar jongeren elkaar raad kunnen geven of kunnen polsen naar elkaars mening of de ervaring van anderen een must is.

We willen dit informatieplatform wel beperken tot informatie over levensthema's en maatschappelijke debatten en zo vermijden dat de commerciële organisaties (bijvoorbeeld tv-zender VIER of concertprogrammatriceur Clear Chanel) ook hun programmatie op dit platform aanbieden. Een jongere kan op Facebook zonder problemen vinden waar er in de buurt een leuke fuif is, maar niet hoe je op een correcte manier de pil neemt.

Voor alle duidelijkheid, we pleiten niet voor een nieuwe website. Zoals hoger aangegeven, subsidieert de Vlaamse overheid nu reeds minstens drie websites die mede een basis kunnen vormen voor dit informatieplatform: NokNok (Welzijn), Generation M (VRT/Media) en Jongerengids (Jeugd). In oktober 2016 alleen al tikte die laatste af op 25.000 bezoekers. En voor Jongerengids betreft De Ambrassade nu al meer dan veertig informatiepartners bij het opstellen van de inhoud van de website.

Om alle misverstanden te vermijden, willen de indieners de informatieve websites niet afschaffen. jongerengids.be is en blijft een website/platform met basisinfo die doorverwijst naar specialistische websites zoals bijvoorbeeld allesovercenten.be voor meer diepgaande info. De website noknok.be zit een beetje op de grens tussen generalistische info (zoals jongerengids.be) en meer diepgaande info over het brede domein van Welzijn. Zolang dergelijke sites een werkelijke meerwaarde vormen voor kinderen en jongeren is er geen enkel probleem om deze te behouden.

De doelstelling van het informatieplatform moet zijn kinderen, jongeren en hun begeleiders informeren en doorverwijzen naar kwaliteitsvolle jeugdinformatie en jeugdhulpkanalen. Over zoveel mogelijk levensthema's biedt dit platform informatie en doorverwijsmogelijkheden, getuigenissen en ervaringen van jongeren.

Met heel wat verschillende partners wordt de inhoud opgebouwd en up-to-date gehouden. Zo is de informatie steeds actueel, worden jongeren vanuit al die partners toegeleid naar dit informatieplatform en vertrekt men maximaal van wat al bestaat zonder het warm water opnieuw te willen uitvinden. Via een sterke inzet op sociale media en een verspreiding van het platform naar vrijwilligers (jeugdwerkers, sporttrainers enzovoort) en professionals (leerkrachten, JAC-medewerkers, jeugddiensten enzovoort) die 'werken met' kinderen en jongeren brengt het platform informatie daar waar jongeren zijn.

Het platform, onder de Trustyvlag, is dan ook het instrument bij uitstek dat ook door lokale besturen gebruikt kan worden om jeugdinformatiebeleid lokaal vorm te geven. Zo kan in het platform een up-to-date lokale sociale kaart van de gemeente ingebed worden, zou de lokale UIT/Vlieg-agenda een plek kunnen krijgen of kan de informatie over levensthema's via een plug-in ingebed worden in de website van de lokale jeugddienst.

Kortom, op die manier neemt de Vlaamse overheid ten volle haar coördinerende en inspirerende rol op:

- één merk Trusty begeleidt zowel kinderen, jongeren, jeugdinformatieproducten, intermediairen als de Vlaamse overheid zelf in het herkennen en produceren van kwaliteitsvolle jeugdinformatie. Het Trustylogo moet daarom herkenbaar aangebracht worden op alle Vlaamse overheidswebsites gericht op kinderen en jongeren (zoals allesovercenten.be en noknok.be) zodat jongeren aan dat logo meteen herkennen dat het een website is met kwaliteitsvolle betrouwbare informatie;
- één informatieplatform (met een herkenbare naam) brengt de bestaande generalistische jeugdinformatie samen, verwijst strategisch door naar de juiste organisatie, naar gespecialiseerde websites, biedt jongeren antwoorden op informatie- en hulpvragen en biedt een kapstok voor lokale besturen om de regie binnen jeugdinformatie ten volle op te nemen. Ook professionele intermediairen (leerkrachten, hulpverleners, jeugdwerkers enzovoort) zullen via een dergelijk informatieplatform vlotter de juiste informatie vinden om te antwoorden op de vele uiteenlopende vragen die zij krijgen van kinderen en jongeren. Op die manier investeren we in de belangrijke bemiddelende rol van deze intermediairen. Ten slotte vragen we aan de Vlaamse overheidsdiensten, wanneer het idee geopperd wordt om een nieuwe infosite te lanceren gericht op kinderen of jongeren, even kritisch na te denken: "is een website wel het beste medium om de info over te dragen?", "is de website een meerwaarde ten opzichte van bestaande sites?", "kunnen we niet beter samenwerken met reeds bestaande sites?", "als een nieuwe website de beste keuze is, maken we die dan volgens de Trustyprincipes?".

Tinne ROMBOUTS
Katrien SCHRYVERS
Karin BROUWERS
Kathleen HELSEN
Vera JANS
Joris POSCHET